

## gospodarske, obrtniške in národne.

Izhajajo vsak petek ter stanejo v tiskarni prejemane za celo leto 6 kron, za pol leta 3 krone in za četrt leta 1 krono 50 vin., — po pošti prejemane pa za celo leto 7 kron, za pol leta 3 krone 50 vin., za četrt leta 1 krona 80 vin. — Za prinašanje na dom v Ljubljani se plača na leto 80 vin. Naročnino prejema upravništvo v Blasnikovi tiskarni. — Oglase (inzerate) vzprejemlje upravništvo, in se plača za vsako vrsto za enkrat 16 vin., za dvakrat 24 vin., za trikrat 30 vin. — Dopisi naj se pošiljajo uredništvu „Novic“.

V Ljubljani 25. januarja 1901.

## Naročnikom!

Vse one naročnike „Novic“, ki so z naročnino še zaostali, prosimo nujno, da jo čim preje določijo, da je mogoče v upravništvu pri razpošiljanju lista vzdržati red.

Upravništvo „Novic“.

## Politični oddelek.

## Razdvojena delegacija.

Česar smo se najbolj bali, to se v resnici zgodi. Slovenski in hrvatski poslanci ne bodo v državnem zboru nič več združeni v skupnem klubu, ampak razdeljeni v dva sovražna tabora.

Priznati se mora, da napredni poslanci tega niso krivi, da so se napredni poslanci bolj ozirali na korist celokupnega slovenskega in hrvatskega naroda kakor na svoje strankarske interese. Vzlic vsemu nasprotju mej njimi in mej poslanci katoliško-narodne stranke so bili pripravljeni, vstopiti v skupen jugoslovanski klub. Zahtevali niso družega, kakor to, kar so bili kot možje sami sebi dolžni, da naj se namreč skupni klub postavi na tisto podlago, ki je skupna vsem frakcijam, namreč na narodno podlago, v vseh drugih zadevah pa naj imajo vse frakcije popolno prostost.

Tak klub bi bil v naših časih, ko gre za življenje in za smrt slovenskega naroda zlasti izven Kranjske jedino umesten. Danes je narodnostno vprašanje na dnevnem redu. Boj mej narodnostmi še ni bil nikdar tako ljut, kakor je dandanes in naravno bi torej bilo, da se tudi zastopniki slovenskega in hrvatskega naroda v državnem zboru organizirajo kot narodna celota, katera gre z združenimi močmi v borbo za svojo narodnost in njene interese.

V tem pa, ko je napredna narodna stranka vse to v polni meri uvaževala in zatajivši svoje strankarske koristi izjavila, da hoče pripomoči v ustanovitev skupnega kluba, je katoliško-narodna stranka postopala ravno nasprotno. Katoliško-narodna stranka se je izrekla zoper ustanovitev skupnega kluba, njeni poslanci nočejo vstopiti v isti klub z naprednimi poslanci, ampak hočejo, da ti napredni poslanci ne smejo sedeti mej svojimi tovariši, da morajo biti izolirani.

Glasi katoliško-narodne stranke je izjavilo, da katoliško-narodni poslanci ne morejo vstopiti v nevtralni klub, da ne morejo vstopiti v klub, ki je zasnovan samo na narodni podlagi, češ, da bi s tem nekako odstopili od programa, na čigar podlagi so bili poslani v državni zbor. Toda to so le pretveze. Kakor so se v minolih treh letih katoliški poslanci mogli bratiti z liberalnimi Mladočehi, kakor so mogli vstopiti v desnico, tako bi mogli tudi vstopiti v skupen jugoslovanski klub, zlasti ker bi bil ta osnovan na narodni podlagi, in narodnost je vendar važen del katoliškega programa, in ker bi imeli katoliško-narodni poslanci v vseh cerkvenopolitičnih, narodnogospodarskih in drugih zadevah popolno svobodo ter bi mogli v skupnem klubu te svoje zahteve prav tako odločno zastopati, kakor jih bodo izven skupnega kluba.

„Slovenec“ tolaži javno mnenje s tem, da bodo napredni in katoliški poslanci v narodnih zadevah skupno postopali. „Getrennt marschieren — vereint schlagen“. Žal, da so to samo prazne besede. Nasprotje mej naprednimi in katoliškimi poslanci se bo vsled ločitve v dva tabora samo poostrilo, a vlada se ne bo ozirala niti na jedno niti na drugo skupino. Vlada upošteva samo tiste stranke, ki nastopajo celotno in jednotno, nikdar pa združenih frakcij.

Posledica razcepljenja jugoslovanske delegacije bo ta, da bodo tako katoliški kakor napredni poslanci brez vpliva, a občutili bodo to najhuje izvenkranjski Slovenci.